

Το Ορθόδοξο παρόν στη Νότιο Μαδαγασκάρη

[Ορθοδοξία](#) / [Ιεραποστολή](#)

[Επίσκοπος Τολιάρας Πρόδρομος](#)

Η άγρυπνη μέριμνα του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου για το ποίμνιο της αφρικανικής ηπείρου οδήγησε την Ιερά Σύνοδο του παλαιφατου πατριαρχείου Αλεξανδρείας στη διχοτόμηση της Μητροπόλεως Μαδαγασκάρης και στη σύσταση της Ιεράς Επισκοπής Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης με την αναξιότητά μου ως πρώτο Επίσκοπο.

Η πατρική μέριμνα του Μακαριωτάτου μού επέτρεψε προ της ενθρονίσεως να μεταβώ στο αχανές νησί της Μαδαγασκάρης ούτως ώστε να γνωρίσω το τοπικό ποίμνιο και να περάσω μαζί του τις ευλογημένες μέρες του Αγίου Πάσχα.

Με την ευλογία αυτή ξεκίνησα την πρώτη Απριλίου του σωτηρίου έτους 2019 το πολύωρο ταξίδι από τη Μονή της μετανοίας μου για τη Μαδαγασκάρη. Στο αεροδρόμιο με περίμεναν μάτια βουρκωμένα ανθρώπων που πονούν την Ιεραποστολή. Τα δώρα τους απολύτως απαραίτητα, λιβάνι, μύρο, και μια εικόνα της Παναγίας, τα «όπλα» μου για το άγνωστο, τα μέσα των βαπτίσεων, οι μικρές

γέφυρες ούτως ώστε ολοένα και περισσότεροι αδελφοί να χωρούν στο Κοινό Ποτήριο. Στο αεροδρόμιο της Μαδαγασκάρης με υποδέχθηκε ο ταπεινός γεωργός της, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαδαγασκάρης κ. Ιγνάτιος, ο οποίος με ευγένεια ψυχής εκφώνησε καρδιακό λόγο στην τελετή υποδοχής νέου Επισκόπου, γεγονός που έλαβε χώρα σε Ναό της δικαιοδοσίας του. Η φιλοξενία του, η οποία παρατάθηκε αρκετά διότι παρουσιάστηκε μηχανολογικό πρόβλημα στο αυτοκίνητο που θα μας μετέφερε στην Επισκοπή Τολιάρας, ήταν απλή και συνάμα αρχοντική.

Με τον αδελφικό ασπασμό και την αναχώρησή μας, ένα πολύωρο ταξίδι σε κάκιστο χωματόδρομο μάς οδήγησε στα κανονικά όρια της Επισκοπής μας. Μέρες νηστείας και η μόνη τροφή που μπορούσαμε να βρούμε ήταν λίγο αβοκάντο με ψωμί, γεγονός που δεν ξένισε κανένα από τα πρόσωπα που βρήκαμε στον δρόμο και μοιραζόμασταν μαζί τους τα λιγοστά, διότι οι άνθρωποι εκεί βρίσκονται σε μια συνεχή νηστεία λόγω ελλείψεως αγαθών.

Άφιξη στην πόλη της Φιαναραφατσόας, Ακολουθία του Όρθρου στον Ι. Ναό των Αγίων Πέτρου και Παύλου και γνωριμία με το μικρό τον αριθμό αλλά μεγάλο την καρδιά ποιμνιο. Εκεί οι στιγμές πρωτοχριστιανικές, δυο μοναχές, δύο γυναίκες που δεν προέρχονταν από Ορθόδοξη οικογένεια, ερωτεύτηκαν όμως τόσο τον Χριστό

ούτως ώστε να του αφιερώσουν την ίδια τους τη ζωή, σηκώνουν το βάρος όλης της τοπικής κοινότητας. Πάντοτε η εκκλησία στηριζόταν στην πλάτη των γυναικών.

Το επόμενο πρωί ξεκινάμε την περιοδεία μας. Επίσκεψη στο σχολείο της Επισκοπής το οποίο αριθμεί πάνω από 600 παιδιά σε αίθουσες των 70. Πρόσωπα χαρούμενα γεμάτα ελπίδα και φως γνώσεως. Η υπόσχεσή μας προς αυτά μονόδρομος: «θα επεκτείνουμε άμεσα τις εγκαταστάσεις, ώστε περισσότερα παιδιά να έχουν πρόσβαση στο αγαθό της παιδείας και να καταφέρουμε να αποσυμφορήσουμε τις αίθουσες». Φωνές και χειροκροτήματα μόνο και μόνο στο άκουσμα της δύσκολης και συνάμα απαραίτητης αυτής υπόσχεσης.

Η Κυριακή του Αγίου Ιωάννου του Σιναΐτου μας βρίσκει έμπροσθεν του Αγίου Θυσιαστηρίου. Πρώτη Θεία Λειτουργία και πρώτη ένωση για εμένα δια μέσου του Τιμίου Σώματος και Αίματός Του με τη νέα μου οικογένεια.

Στις 11/4/2019 λαμβάνει χώρα η πρώτη Ιερατική Σύναξη σε απόλυτα οικογενειακό κλίμα. Μεταφέρουμε τις πατρικές ευχές του Μακαριωτάτου και κάνουμε μια εκτενή συζήτηση, ούτως ώστε η Εκκλησία να προσλάβει σε λειτουργικό επίπεδο

τις ανάγκες και συνήθειες της Νοτίου Μαδαγασκάρης. Η Σύναξη επισφραγίστηκε με τη διανομή επιτραχηλίων, του υφάσματος με το οποίο καλούμαστε όλοι μας να ανακουφίσουμε ψυχές, προσφορά της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Οι επόμενες μέρες μάς βρίσκουν συνεχώς εν κινήσει. Χαιρετισμοί μέσα σε αχυρένιες εκκλησίες και παραλίες που με βεβαιότητα σας λέω που χωρούν τόση μα τόση ευλογία πάρα Κυρίω. Πρόσωπα γεμάτα προβλήματα και χαρά αλλά με τη βεβαιότητα ότι τους μεταφέρουμε την αλήθεια. Διασχίζουμε την τεράστια έκταση της Επισκοπής με κάθε μέσο, αυτοκίνητο, μηχανές, πλοiάρια, αυτοσχέδιες βάρκες και πιρόγες, ούτως ώστε να καταστήσουμε κάθε αδελφό μέτοχο του μυστηρίου της Εκκλησίας μας. Και είναι αυτή η αγαθή πρόθεση που μας κάνει κοινωνούς θαυμαστών γεγονότων, όπως της επίσημης πρόσκλησης από χωριό αρκετών χιλιάδων κατοίκων να μεταβούμε εκεί ούτως ώστε να αρχίσει άμεσα η κατήχηση με σκοπό την βάπτισή τους. Ορισμένες φορές ρωτάω τον εαυτό μου πώς γίνονται όλα αυτά; Και το μόνο που μπορώ να απαντήσω είναι ένα διαρκές δόξα τω Τριαδικώ Θεώ.

Η Μεγάλη Εβδομάδα ήταν για όλους μας μια μεγάλη ευλογία. Δάκρυα και έξαρση λειτουργικής ζωής. Ακολουθίες πότε στα Μαλαγκάσι, την τοπική διάλεκτο, και πότε στα ελληνικά. Μια έμπρακτη δόση της οικουμενικότητας της Ορθοδοξίας.

Με το Χριστός Ανέστη, άρχισε κατά το αρχαίο έθος η περίοδος των βαπτίσεων. Τετρακόσιες και πλέον βαπτίσεις μέσα σε θάλασσες, ποτάμια και αυτοσχέδιες κολυμβήθρες. Ονόματα Αγίων από όλη την ιστορία του Χριστιανισμού υπάρχουν παντού στην Μαδαγασκάρη αυτή τη στιγμή και βασικά ονόματα που για εμένα σηματοδοτούν τον σύνδεσμό μου με οικογενειακά πρόσωπα. Τον Μακαριώτατο Πατριάρχη μας, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιο, τις αδελφές από μοναστήρια ανά την Ελλάδα, τα πνευματικά μου παιδιά. Μια κίνηση εσωτερικής ανάγκης για να δημιουργήσω σε τόπο ξένο μέχρι πρότινος κλήμα οικογενειακό.

Ταυτόχρονα με τις βαπτίσεις, επισκεπτόμαστε νοσοκομεία και κέντρα υγείας, γνωρίζουμε για τις ελλείψεις και τα προβλήματα. Ενισχύουμε οικονομικώς όσους δεν έχουν πρόσβαση στη υγειονομική περίθαλψη, η οποία δεν είναι δωρεάν. Και βιώνουμε συνεχώς το θαύμα της μεταστροφής ανθρώπων που απορούν γιατί τους βοηθούμε αδιακρίτως. Γιατί για την Αγία μας Εκκλησία είσαι κι εσύ εικόνα Θεού. Δοξασμένο το Όνομα Του. Πάντων ένεκεν!

<http://bit.ly/2II2tUD>